

POCHWATAĆ (1) *vb pf*

3 sg m con by pochwátął.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

*Zagarnąć wiele dla siebie [co]: Zaśz beśpieczne wyśpánie zaśz chędogie iedło/ Gdyż o tem zówždy myfli iáko márne bydło. By wśzytko dośypował á wśzytko pochwatał/ Ták káźdego tákiego márny fwiát omatał. *RejWiz* 12v.*

Formacje współrdzenne cf CHWATAĆ.

TG, SBu